॥ सरस्वतीस्तोत्रं श्रीमदु-ब्रह्मविरचितम्॥

॥ न्यासः॥

ॐ अस्य श्रीसरस्वतीस्तोत्रमन्त्रस्य। ब्रह्मा ऋषिः। गायत्री छन्दः। श्रीसरस्वती देवता। धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोगः।

॥ स्तोत्रम् ॥

आरूढा श्वेतहंसे भ्रमित च गगने दक्षिणे चाक्षसूत्रम् वामे हस्ते च दिव्याम्बरकनकमयं पुस्तकं ज्ञानगम्या। सा वीणां वादयन्ती स्वकरकरजपैः शास्त्रविज्ञानशब्दैः कीडन्ती दिव्यरूपा करकमलधरा भारती सुप्रसन्ना॥१॥

> श्वेतपद्मासना देवी श्वेतगन्धानुलेपना। अर्चिता मुनिभिः सर्वैर्ऋषिभिः स्तूयते सदा। एवं ध्यात्वा सदा देवीं वाञ्छितं लभते नरः॥२॥

शुक्कां ब्रह्मविचारसारपरमामाद्यां जगद्यापिनीम् वीणापुस्तकधारिणीमभयदां जाड्यान्धकारापहाम् । हस्ते स्फटिकमालिकां विद्धतीं पद्मासने संस्थितां वन्दे तां परमेश्वरीं भगवतीं बुद्धिप्रदां शारदाम् ॥३॥

या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना। या ब्रह्माच्युतशङ्करप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा॥४॥ हीं हों ह्यैकबीजे शशिरुचिकमले कल्पविस्पष्टशोभे भव्ये भव्यानुकूले कुमतिवनदवे विश्ववन्द्याङ्किपद्मे। पद्मे पद्मोपविष्टे प्रणजनमनोमोदसम्पादियित्रि प्रोत्फुल्लज्ञानकूटे हरिनिजदियते देवि संहारसारे॥५॥

एं एं एं दृष्टमन्त्रे कमलभवमुखाम्भोजभूतस्वरूपे रूपारूपप्रकाशे सकलगुणमये निर्गुणे निर्विकारे। न स्थूले नैव सूक्ष्मेऽप्यविदितविभवे नापि विज्ञानतत्त्वे विश्वे विश्वान्तरात्मे सुरवरनिमते निष्कले नित्यशुद्धे॥६॥

हीं हीं जाप्यतुष्टे हिमरुचिमुकुटे वल्लकीव्यग्रहस्ते मातर्मातर्नमस्ते दह दह जडतां देहि बुद्धिं प्रशस्ताम् । विद्ये वेदान्तवेद्ये परिणतपठिते मोक्षदे मुक्तिमार्गे मार्गातीतस्वरूपे भव मम वरदा शारदे शुभ्रहारे॥७॥

धीं धीं धीं धारणाख्ये धृतिमतिनितिभिर्नामिभः कीर्तनीये नित्येऽनित्ये निमित्ते मुनिगणनिमते नूतने वै पुराणे। पुण्ये पुण्यप्रवाहे हरिहरनिमते नित्यशुद्धे सुवर्णे मातर्मात्रार्धतत्त्वे मितमिति मितदे माधवप्रीतिमोदे॥८॥

हूं हूं हूं स्वरूपे दह दह दुरितं पुस्तकव्यग्रहस्ते सन्तुष्टाकारचित्ते स्मितमुखि सुभगे जृम्भिणि स्तम्भविद्ये। मोहे मुग्धप्रवाहे कुरु मम विमतिध्वान्तविध्वंसमीडे गीर्गीर्वाग्भारति त्वं कविवररसनासिद्धिदे सिद्धिसाध्ये॥९॥

स्तौमि त्वां त्वां च वन्दे मम खलु रसनां नो कदाचित् त्यजेथा मा मे बुद्धिर्विरुद्धा भवतु न च मनो देवि मे यातु पापम् । मा मे दुःखं कदाचित् कचिदपि विषयेऽप्यस्तु मे नाकुलत्वम् शास्त्रे वादे कवित्वे प्रसरतु मम धीर्मास्तु कुण्ठा कदाऽपि॥१०॥ इत्येतैः श्लोकमुख्यैः प्रतिदिनमुषिस स्तौति यो भक्तिनम्रो वाणी वाचस्पतेरप्यविदितविभवो वाक्पटुर्मृष्टकण्ठः। स्यादिष्टाद्यर्थलाभैः सुतमिव सततं पातितं सा च देवी सौभाग्यं तस्य लोके प्रभवति कविता विघ्रमस्तं प्रयाति॥११॥ निर्विघ्नं तस्य विद्या प्रभवति सततं चाश्रुतग्रन्थबोधः कीर्तिस्रैलोक्यमध्ये निवसति वदने शारदा तस्य साक्षात्। दीर्घायुर्लीकपूज्यः सकलगुणनिधिः सन्ततं राजमान्यो -वाग्देव्याः सम्प्रसादात् त्रिजगति विजयी जायते सत्सभासु ॥ १२॥ ब्रह्मचारी व्रती मौनी त्रयोदश्यां निरामिषः। सारस्वतो जनः पाठात् सकृदिष्टार्थलाभवान् ॥ १३॥ त्रयोद्रयाम् एकविंशतिसङ्ख्या। पक्षद्वये अविच्छिन्नः पठेद्धीमान् ध्यात्वा देवीं सरस्वतीम् ॥१४॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो लोकविश्रुतः। वाञ्छितं फलमाप्रोति लोकेऽस्मिन्नात्र संशयः॥ १५॥ ब्रह्मणेति स्वयं प्रोक्तं सरस्वत्याः स्तवं शुभम् । प्रयत्नेन पठेन्नित्यं सोऽमृतत्वाय कल्पते॥१६॥ ॥ इति श्रीमद्रह्मणा विरचितं श्री सरस्वतीस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:

http://stotrasamhita.net/wiki/Saraswati_Stotram_(Brahma)

Facebook: http://facebook.com/StotraSamhita GitHub: http://github.com/stotrasamhita/

Credits: http://stotrasamhita.net/wiki/StotraSamhita:About